

מ"ת 7172/07/15 - מדינת ישראל נגד ז י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 יולי 2015

מ"ת 7172-07-15 מדינת ישראל נ'
(עציר)

ת"פ 7130-07-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

ז י (עציר)

נגד
המשיבה

נוכחים :

ב"כ המבקשת : עו"ד רותם חזן

ב"כ המשיבה : עו"ד הילה נאווי

המשיבה הובאה ע"י השב"ס מבי"ח "אברבנאל"

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עינתי בתיקי החקירה. בכל הנוגע לאישום הראשון הראיות מבוססות אף הן על הודעתו של א י מיום 01.07.15, והודעתו של א י מאותו יום. עפ"י הודעתו שאל א קפצה המשיבה על המתלונן, הכתה אותו בפניו ולאחר מכן קרעה את חולצתו של המתלונן. בכל הנוגע לאישום השני הראיות לכאורה מבוססות על דוח פעולה של רס"ל סרבוך עאדל מיום 13.03.15 ומתמונות שמתעדות את המקום וכן הודעת א י מיום 24.03.15. קיימות ראיות לכאורה.

הצדדים מסכימים להפסקת הליכים אולם נחלקים ביניהם במשמעות האופרטיבית שתלווה לכך. המאשימה מבקשת להורות על צו אשפוז, הסנגורית מבקשת להסתפק בצו לטיפול מרפאתי כפוי לפי סעי' 15(א) לחוק בטיפול בחולי נפש. מונחת בפניי חוו"ד פסיכיאטרית מיום 08.07.15. חוו"ד מתייחסת למצבה של המשיבה. הפסיכיאטר העריך כי מדובר במי שאיננה כשירה לעמוד לדין והמליץ על המשך אשפוז במחלקה הסגורה. לאחר דיון שנערך במעמד הצדדים,

עמוד 1

התבקשה הפסיכיאטר המחוזי לשוב ולהתייחס לאפשרות טיפול באמצעות צו מרפאתי כפוי. הוגשה לעיוני חו"ד משלימה מיום 15.07.15. הפסיכיאטר המחוזי ציין כי מצבה הפסיכוי של המשיבה מלווה הפרעות קשות ומסוכנות בהתנהגותה ושב והביע עמדתו, כי יש צורך בטיפול במסגרת אשפוז.

הסנגורית מציינת כי חווה"ד ניתנה כעבור יומיים בלבד ולא נוצל פרק הזמן של דחיית הדיון להסתכלות מעמיקה יותר ולמעקב אחר שיתוף פעולה עם הטיפול. חווה"ד המבהירה התבקשה על מנת לבחון את הסיכון עובר לחווה"ד הראשונה. הפסיכיאטר המחוזי לא נדרש לבצע מעקב ולא מצופה היה ממנו לבחון עמדתו מחדש בפרק הזמן הנדחה. מאחר ונותרה אי בהירות בחווה"ד המקורית ובהשוואה בינה לבין דוח בדיקה ראשוני, התבקשה הבהרה. הבהרה זו התקבלה ולמעשה, לא הותירה ספק בשאלת הסיכון.

יש לציין כי עובדות כתב האישום מגלות אף הן סיכון הנשקף מהמתלוננת. מדובר אירוע אחד בעבירות של אלימות תוך שימוש בידיים, ובאירוע השני הרחוק יותר בזמנים, בעבירות שבוצעו תוך השלכת כיסא לעבר המתלונן.

שאלת שיתוף הפעולה עם הטיפול נוספת ומלמדת גם היא על סיכון הנשקף מהמשיבה. גם בעניין זה מפרטת חווה"ד תקופה ארוכה של חוסר שיתוף פעולה והסיכון שהעמיד את המשיבה ואת המתלונן.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיבה אינה כשירה כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשמת יופסקו;
2. הנאשמת תאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבה מצריך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 382 (ג) מדובר בפרק זמן מירבי של 6 שנים.
4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד נורית פרחי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשמת בפני הועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיבה מבקשת להיות מיוצגת על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת

1